U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **T. Q. K.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 8. 2004, č. j. 14 Az 210/2004 - 36,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou ke Krajského soudu v Ústí nad Labem osobně dne 20. 9. 2004, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení, kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2004, č. j. OAM-6003/VL-07–K04-2003, jímž bylo rozhodnuto, že se stěžovateli azyl neuděluje proto, že nesplňuje podmínky uvedené v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou dne 11. 8. 2004.

V souladu s § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) byla v projednávané věci středa 11. 8. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byla potom středa 25. 8. 2004.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Krajskému soudu v Ústí nad Labem podána osobně až dne 20. 9. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné

kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel předmětnou kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, kasační stížnost nebyla ani podepsána stěžovatelem. V situaci, kdy byla kasační stížnost opožděná, se Krajský soud v Ústí nad Labem, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) příslušelo činit kroky k odstranění nedostatků podané kasační stížnosti, tento postup volit nemohl a také takto nepostupoval.

Současně stěžovatel v kasační stížnosti navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se obdobně jako u předchozího požadavku krajský soud, tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. 2. 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu